

Są w życiu takie chwile, takie uczucia, że nie wiemy co z nimi zrobić.

Całym swoim jestestwem czujemy, że właśnie to, co widzimy, co zachwyca, uczyni nas szczęśliwymi, bo właśnie na to, tak długo czekaliśmy. Jednak rozsądek cicho szepce, że to nie dla nas, nie czas na to. Co wtedy począć? A cóż można? Przystanąć, spojrzeć raz jeszcze, odwrócić się i iść dalej. Tak postępuje człowiek dojrzały, rozsądny, świadom swoich możliwości i ograniczeń. Nie ważne ile ma lat. Ważne, co, i jak robi.

Można też inaczej. Dać się porwać fascynacji, urokowi chwili i popłynąć z prądem, albo zamknąć oczy i lecieć głową w dół. Lot może być przyjemny, ekscytujący, ale upadek i przebudzenie bolesne.

I teraz rodzi się pytanie. Czy lepiej żyć chwilą, kosztować to, na co tylko nam przyjdzie ochota, nie zastanawiając się jak i czym kosztem, a dopiero po latach żałować, że za dużo, za często, że kogoś po drodze podeptaliśmy, a życie przeleciało nam na samych przyjemnościach, przeciekło przez palce jak woda przez sito?

Czy też inaczej, zawierzyć rozsądkowi i wieść spokojny, stabilny żywot, bez huśtawek, wzlotów i upadków, z godnością i odpowiedzialnością za swoje czyny, a potem, kiedyś tam, gdy już niewiele nam zostanie, tęsknie rozmyślać o tym, co mogliśmy poznać i czego doznać, a nie odważyliśmy się i czuć niedosyt, ubolewać nad szarością swojego żywota, żałować?

Nie wiem co lepsze, bo wybory są trudne, ale wybierać musimy. One są wpisane w nasze dni i konieczne. Mamy tylko jedno życie i każdy chce przeżyć je jak najlepiej, najpełniej i zgodnie ze swoim sumieniem, chociaż nie zawsze sprzyja nam aura.

Moja dawna nauczycielka, na lekcjach wychowania, wciąż nam powtarzała.

- "Dziewczyny, żyćcie pięknie, radośnie, ale mądrze. Kochajcie, pracujcie, poznawajcie ludzi, świat, lecz postępujcie zawsze tak, aby nikt przez was nie płakał".

Mądre to przesłanie, niby proste w teorii, ale jakże trudne w realizacji.

Zatrzymałam się na chwilę nad tymi słowami, rozmyślając jak to było u mnie. Niestety, nie udało mi się żyć tak, aby nikt przeze mnie nie płakał, chociaż bardzo chciałam. Wspomnienie tych łez, kładzie się cieniem na moim życiu, mimo, że jest w nim bardzo dużo jasnych i pięknych stron.

Niestety, życie to nie słupki, gdzie dwa plus dwa, zawsze równa się cztery.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Miranda, dodano 29.06.2011 07:54

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.